

Sygn. akt II CSK 690/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A. R. K.

przeciwko [...] "W." Spółce Akcyjnej

w W.

o zapłatę i ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 kwietnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
 - 2. nie obciąża powódki kosztami w postępowaniu przed**
- Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wymienione kwalifikowane przesłanki wskazują, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione jedynie wtedy, gdy realizuje ona swą funkcję publicznoprawną, pozostawiając interes prywatny strony na drugim planie. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Powódka we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej to jest przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego ta przesłanka występuje wówczas gdy zasadność podniesionych w skardze kasacyjnej zarzutów jest widoczna od razu, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego o charakterze elementarnym popełnionych przez sąd drugiej instancji, polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Brak jest podstaw do przyjęcia, że taka sytuacja wystąpiła w sprawie niniejszej.

Z tych zatem przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. uwzględniając sytuację życiową w jakiej znalazła się skarżąca.

